

IN GESPREK MET NELLIE NELISSE-JUMELET

Dag Nellie, leuk dat we elkaar na ruim een halve eeuw hier in Schuddebeurs weer ontmoeten. Spelen onze gemeenschappelijke "roots" nog een rol in je leven hier?

Ja, we zien elkaar wel eens bij de concerten in onze kerk in Noordgouwe, maar nu kunnen we eens wat bijpraten. Ons gemeenschappelijk verleden is natuurlijk de Noordstraat in Bruinisse waar we allebei opgroeiden, maar, je had het over een rol in je leven, dat is de zondagsschool van Juffrouw Dina Krijger geweest. Ik kan rustig zeggen dat zij een stempel op mijn geloofsleven gezet heeft. Nadat mijn man en ik hier zijn komen wonen, ben ik ook gaan helpen bij de zondagsschool en je noemde zojuist een halve eeuw: nou, zolang doe ik het nu al.

Zoals gezegd is Juffrouw Dina mijn voorbeeld geweest. Zo vol van de Geest, zo vol van liefde voor de kinderen, zo boeiend ze vertellen kon, ik zal het nooit vergeten. Ook haar broer Michiel had een klas. Hij had wat deftigs, maar als hij bijvoorbeeld 'Jezus die mijn ziel bemint' zong, was dat zo gevoelig dat we allemaal diep onder de indruk waren.

Dat was uit de 'Wie zingt mee' bundel, weet ik nog. Worden die liederen nog steeds gezongen?

Nee, ik gebruik een eigen bundel, maar vroeger gingen we met de kinderen van de zondagsschool met Pasen een fruitbakje brengen bij de mensen uit Noordgouwe die in het ziekenhuis of in de Cornelia waren, en dan klonk het in de zaal: 'Daar juicht een toon, daar klinkt een stem'. Dat lied uit het blauwe boekje moest blijven.

De kerk is tegenwoordig nogal eens in de neer. Kun je dat ook bij de zondagsschool merken?
Helaas wel. Zo'n 20 jaar geleden hadden we groepen van 20 à 30 kinderen. Verleden jaar was het bijna gebeurd. En dan komt daar een – verder kerkelijk niet zo meelevende- vader die zijn dochtertje komt aanmelden, en die brengt weer een vriendinnetje mee en die ook weer een vriendje en nu zijn er weer 5. Een voordeel is dan weer dat je veel meer contact hebt.

Dan is de zondagsschool weer terug bij af: in eerste instantie bedoeld voor kinderen van rand- of onkerkelijke ouders!

Zeker. Daarom ben ik er niet voor dat kindernevendiensten in de plaats komen van de zondagsschool want dan is het nog moeilijker om contact te krijgen met kinderen uit een onkerkelijk milieu.

Wil je nog een leuke ervaring kwijt?

Ja, pas met Koningsdag, zei ik: jullie zijn eigenlijk prinsjes en prinsesjes. Want als de Here je Koning is, zijn jullie dat. Zegt er een: en wie is dan de Koningin? Dat vergde wel wat uitleg.

Nou Nellie, hartelijk dank voor dit gesprek en ik wens je veel zegen toe, persoonlijk en met je zondagsschool.

A. Moelijker